

Bemærkning, at jeg ikke tror at have sagt, at det tidligere Forslag af Udvalget, der svarede til det under Nr. 3 stillede, blev forkastet af den ene eller den anden Grund. Det kom nemlig slet ikke til Afstemning. Hvad jeg sagde, var kun, at efter Forhandlingernes Gang var Anledningen til, at Sagen gik tilbage til Udvalget, den, at man ønskede de formelle Mangler derved rettede.

W. Petersen: Da jeg ved Sagens foregaaende Behandlinger har udtalt mig om det omhandlede Spørgsmaal, skal jeg ikke trætte det ærede Thing med Gjentagelser, men kun i Almindelighed bemærke, at, dersom Forslaget under Nr. 2 vedtages, vil Lovens Anvendelse i Kjøbstæderne aldeles Intet faae at betyde, thi efter min fuldstæste Overbevisning, er der 2 eller maaste 3 Kjøbstæder, hvor de omhandlede Bestemmelser i Loven ville kunne anvendes, selv om de modificeres saaledes, som det nu anbefales af den ærede Indenrigsminister. Jeg tvivler om, at nogetsomhelst af Byraadene vil andrage om at faae Tilladelse til at anvende dem. Ganste anderledes stiller Sagen sig, dersom det subsidiaire Forslag vedtages, hvorefter Lovens Principer, lempe efter de stedlige Forhold, ville kunne finde Anvendelse paa Kjøbstæderne. Det tror jeg vil være usikkert for disse. Jeg maa derfor anbefale Thinget at stemme for det subsidiaire Forslag.

Lobiesen: Jeg skulde meget beklage, om det subsidiaire Forslag blev vedtaget. Det forekommer mig, hvad jeg allerede tillod mig at udtale sidst, da denne Sag var for, at det vilde være meget urigtigt, om man vilde give de kommunale Autoriteter Lov til at fastsætte Regler angaaende Forhold imellem Mand og Mand. Det er ikke de kommunale Autoriteters Sag at vedtage Love, som skulle gjælde i rent privatretlige Forhold; det bør man ikke overdrage til dem, thi det ligger udenfor deres Ressort. Vissefelig kan man overlade til Kommunalbestyrelserne at tage Beslutning om, hvorvidt en Lovs Anvendelse paa et andet Omraade end det, for hvilket den egentlig er givet, maa anses for heldig og usikkert eller

ikke; men at give de kommunale Bestyrelser Lov til at omdanne de i en Lov fastslaaede Regler for et rent privatretligt Omraade, saaledes at altsaa det privatretlige Hegnsforhold imellem Mand og Mand i den ene Kjøbstad vil kunne være ordnet paa den Maade, at den ene Nabo kan tvinge den anden efter de her givne Retregler, hvorimod, naar man kommer til en anden Kjøbstad, ganste andre Retregler gjælde paa dette privatretlige Omraade, fordi Kommunalbestyrelsen der ikke har fundet det rigtigt at give hine Regler Anvendelse, — det vilde forekomme mig at være en meget urigtig Praxis at komme ind paa, og jeg kan derfor ikke Andet end meget fraraade Thinget at vedtage det subsidiaire Forslag, der forekommer mig at være et særdeles farligt Antecedents paa dette Omraade.

W. Petersen: Jeg skal blot bemærke, at det jo ikke er Kommunalbestyrelsen, der skal give disse Regler; thi kun naar disse Regler approberes af Ministeren og stadfæstes ved kongelig Anordning, gjælde de. Naar det ærede Medlem dernæst fandt det lidet usikkert, at man i een By havde een Regel og i en anden en anden, saa skal jeg dertil bemærke, at selv om Forslaget under Nr. 2 vedtages, vil affurcat det Samme blive Tilfældet, thi kun i ganste enkelte Byer vil man andrage om Tilladelse til at vedtage disse Regler, medens man i alle andre Byer vil beholde de gamle Regler, som de nu ere. Jeg gjentager, hvad jeg har sagt ved 2den Behandling, at jeg tror, at det er aldeles umuligt, at Reglerne for Kjøbenhavn ogsaa kunne gøres gjældende for Byer som t. Ex. Frederikshavn, Skagen og lignende, idet det dog umulig kan antages, at de ville kunne passe der. Og selv om Reglerne kun skulde gjælde for de sammenbyggede Dele af Byerne, vilde det dog blive Tilfældet, at disse Dele, hvorledes man end søger at ordne det i de fleste Byer nødvendig komme til at omfatte Haver, Bænger og lignende Arealer, og der at forlange saadant Hegn som Murværk eller Stakit af 2¼ Alens Høide vilde dog være at stille for strenge Fordringer.

Fischer: I Anledning af, hvad den